

[Ivar Nørgaard.]

behandle, forudsat, at Island på et senere tidspunkt træder ind i den nordiske union. Ved flere lejligheder har den islandske statsminister givet udtryk for positiv interesse for dannelsen af Nordek, og vi må håbe, at der ikke vil gå lige så mange år efter Nordeks start til Islands medlemskab, som tilfældet har været med hensyn til EFTA.

De forskellige investeringsfonds, der er tænkt oprettet i den nordisk-økonomiske union, vil netop være en videreførelse af de principper, der ligger bag den nu foreslåede nordiske industrialiseringsfond for Island.

I den øjeblikkelige situation, hvor der i hvert fald i dagspressen hersker nogen usikkerhed om Finlands stilling i Nordekforhandlingerne, kunne det måske være nærliggende at drage en parallel mellem Island og Finland. Nogle har spurgt, om det ikke ville lette Nordeks dannelse at give Finland samme mulighed som Island for at vente med beslutningen for sit vedkommende, indtil Nordek er dannet, og til man ser, hvordan det kommer til at gå med de ansøgende landes kommende forhandlinger med fællesmarkedet. Finlands tilsyneladende uklare holdning er imidlertid efter min opfattelse blevet mistolket i den offentlige debat. Så vidt jeg har kunnet orientere mig, er den fremstilling, der gives i den offentlige debat, i strid med de faktiske forhold. Jeg hører selv til dem, der var meget skuffet over, at den finske regering så sig nødsaget til at kræve ændringer i den fastlagte forhandlingsrunde på statsministerplan, men det faktiske begivenhedsforløb med fortsatte intense embedsmandsforhandlinger er efter min opfattelse udtryk for, at finnerne fastholder ønsket om og viljen til at færdigbehandle traktatudkastet, således at der kan træffes politisk beslutning, inden der eventuelt bliver indledt realitetsforhandlinger om de ansøgende landes optagelse i fællesmarkedet.

Trods de højstemte forventninger om fællesmarkedsforhandlingernes positive udgang, som store dele af den danske presse bolttrer sig i, er der nok ved at opstå en erkendelse af, at der allertidligst bliver tale om realitetsforhandlinger efter det engelske valg, altså formentlig i 1971. Og det er stadig overordentlig usikkert, hvad der kom-

mer ud af disse forhandlinger; det kan blive arrangementer, som stiller Danmark i en højt ulykkelig situation.

Selv om vi skal have en markedsdebat her i denne sal den 5. februar, har jeg gerne villet benytte lejligheden til så stærkt, som det er mig muligt, at støtte statsminister Baunsgaard i bestræbelserne for at holde det nordiske tog på skinnerne. I øvrigt kan jeg, hvad angår selve sagen om Islands optagelse i EFTA og ratifikationen af aftalen om en nordisk industrialiseringsfond for Island, give mit partis fulde tilslutning til hurtig vedtagelse.

Formanden: Jeg minder om, at mødet er åbnet, og henstiller, at der bliver mere ro i salen. Det gælder som sædvanlig mest i siddegangen.

Bøgholm: Jeg skal ikke blande mig i debatten om Finland og Nordek. Vi får jo en markedsdebat, hvor der vil blive lejlighed til at tale derom. Jeg skal i stedet holde mig til den sag, der står på tingets dagsorden i dag.

Island repræsenterer nordiske traditioner på en måde, som vel intet andet nordisk land kan siges at gøre det. Her vil det højt være en sammenligning med den færøske kulturkreds, der vil kunne komme i betragtning. Så vidt jeg ved, gives der ikke noget sted i verden et så lille kulturområde med en så rig kultur. Derfor er det også naturligt, at vi møder Island som aktiv deltager i det nordiske samarbejde og som medlem af Europarådet, for begge steder har Island haft sin indsats at yde.

Når Island indtil for relativt kort tid siden har villet holde sig uden for de store markedsdannelser, skyldes det vel to sæt af bevæggrunde. For det første et ønske om at beholde en så uafhængig stilling som muligt, selv om dette kunne føre til en vis form for isolation. Dette gælder ikke blot over for den europæiske markedsopdeling, men vel endnu mere i forholdet til supermagterne; sikkerhedspolitisk er Island fast forankret i det vestlige sikkerhedssystem, først og fremmest udtrykt gennem den amerikanske luftbase i Keflavik. Men samtidig — og det vil jeg gerne understrege — har Island ønsket at understrege sit ønske om et økonomisk samarbejde med Sovjetunionen.